

יחי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

משיחות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מליובאוויטש

גליון תתפכ

ערב שבת קודש פ' אמור, ב' אייר ה'תשע"א

יוצא לאור על-ידי

תלמידי ה'קבוצה', "חילי בית דוד" - בית משיח 770

במסגרת אגודת חסידי חב"ד באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

שישים ואחת שנה לנשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א וק"ט שנה להולדתו

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש

לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכ"ר

לזכות

החילת ב"צבאות השם" נועה תחי
ליום הולדתה החמישי ביום בד"ח אייר - א' אייר,
הי' תהא שנת עשירות ואושר - שנת "ביאת משיח"

ולזכות אחי'

החיל ב"צבאות השם" דניא-ל שניאור זלמן שיחי

*

נדפס ע"י הוריהם

הרה"ת ר' נתנא-ל אליהו וזוגתו מרת שרה רבקה שיחיו

אבוקסיס

* * *

לעילוי נשמת

הרה"ח הרה"ת ר' חנן הלוי ב"ר אברהם הלוי ז"ל לוי

נפטר ביום לי' ניסן - אדר"ח אייר ה'תשנ"ו

וזוגתו מרת אסתר רחל ב"ר אלי' מיכל ז"ל לוי

נפטרה ביום וא"ו שבט ה'תשס"ו

ת. נ. צ. ב. ה.

*

נדפס ע"י בנם

הרה"ת ר' מנחם מענדל הלוי וזוגתו מרת דאבא שיחיו

ומשפחתם שיחיו

נדפס לעילוי נשמת ר' אורי אהרן יואל ב"ר יוסף אר" לייב ז"ל ופאולין רות ב"ר יצחק ע"ה
ולעני ר' יוסף אר" לייב ב"ר משה באר ז"ל מרת חשא ב"ר נטע אורי הכהן ע"ה
ולעני ר' מאיר ב"ר צבי ע"ה ולעני יוסף ב"ר אר" ע"ה
ו"הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, ולזכות כל משפחותיהם שיחיו - לשפע ברכות עד בלי די

ב"ה

3 דבר מלכות

"ענשה רצונו כרצונך" לפעול רצון חדש אצל הקב"ה שיביא הגאולה! / ש"פ מסעי התשרים

6 זמן הגאולה

אומות העולם נלחמו והיכו את צורר היהודים בשביל ישראל / הזמן הנוכחי באור הגאולה

10 המעשה הוא העיקר

בימי הספירה ישנם כחות מיוחדים לתקן / הוראות למעשה בפועל

11 ניצוצות של משיח

האופן הכי "קרוב" ללימוד התורה מפי משיח / קטעים קצרים ופתגמים בעניני גאולה ומשיח

12 וילחום מלחמת ה' - וינצח

הדרך לבטל את הלחץ / שיחות בעניני שלימות העם והארץ

14 כתב יד קודש

המודעים לפרטים חסויים משיגים יותר ויותר את פלאי הניסים / מכתב כללי כ"ה אדר התשע"א

מדור ה"דבר מלכות" מוקדש לזכות
 הרה"ת אורי אהרן יואל בן מינדל וזוג' בתיה רות בת שרה שיחיו
 וילדיהם: שטערנא שרה ושמואל שיחיו
 ולזכות דוד יעקב בן מינדל שי', מיכאל נחמיה בן חוה אסתר וזוג' רחל יפה בת מינדל שיחיו
 וילדיהם: עדן שרה ושהם מרדכי שיחיו
 ולזכות שושנה חסיה בת מינדל שתחי'
 ולזכות הרה"ת אפרים יונה בן פאולין רות וזוג' רייזל פרומה בת חי' רחל שיחיו
 ולזכות הרה"ת יוסף יצחק בן רייזל פרומה שי' ולזכות חי' רחל בת שפרנצא שתחי'
 ולזכות צבי בן חי' רחל שי'

הניצחון היה כל כך מופלא, שהוא מנע לא רק שפיכות דמים רבה בין אומות העולם (כפי שחששו תחילה), אלא הוא אף הביא לידי כך, שהאוייב ישחרר, ובצורה טובה, חלק משבויי המלחמה ואפילו חלק מאלה שנישבו בעבר.

– יש לנו ציווי והוראה בתורתנו: "אל תפתח פה" – להישמר מדיבורים של "מרה שחורה" – ושמאן ולהבא יהיו רק בשורות טובות, בטוב הנראה והנגלה. –

יתירה מזו: אלה היודעים את המתרחש "מאחורי הקלעים" – המודעים לפרטים חסויים רבים שאינם מגיעים לידי פרסום – משיגים עוד יותר ויותר את פלאי הניסים והנפלאות בזמן הזה, בימים האלה.

* * *

במשך השנה הזאת – עליה נתנו יהודים את השם והסימן: "היה תהיה שנת נפלאות אראנו", ועוד קודם לכן, בסיומה של השנה שעברה, שצויינה על-ידי יהודים בסימן: "היה תהיה שנת ניסים" – הודגש פעמים רבות הקשר לדברים שחז"ל צפו מראש (בילקוט שמעוני ישעי' רמז תצט), על המלחמות שיתרחשו בחלק ההוא של העולם, שהן מהסימנים המעידים שמתקרבת הגאולה האמיתית על ידי משיח צדקנו.

ולאור ההתרחשויות והניסים שצויינו לעיל, צריכה להתחזק עוד יותר ההכרה, שזהו הזמן של ההכנה הקרובה למילוי ההבטחה "והיתה לה' המלוכה", כאשר כל העמים ישוכנעו ש"יש בעל הבית לבירה זו", והכרה זו תביא אותם "לקרוא כולם בשם ה' לעבדו שכם אחד".

ובפרט, כאמור, כאשר מתקרבים לחודש ניסן – מלשון נס – ויותר מכך, כפי שחז"ל מציינים, ש"ניסן" (בשני נונים) מצביע על "ניסי ניסים" ("נס בתוך נס") – הרי ודאי שהקב"ה יראה ניסים גדולים עוד יותר.

ובמיוחד כאשר יהודים משתדלים, שגם התנהגותם היום-יומית בענייני יהדות: תורה ומצוות – תהיה באופן של "נס" – מרוממת יותר ויותר; שכל אחד ואחת שיחיו מתעלים ומתרוממים למעלה מהרגליהם עד עתה בלימוד התורה ובהידור בקיום המצוות, ועד לאופן של "ניסי ניסים" (לשון רבים) – התעלות למעלה ולמעלה ועוד יותר למעלה.

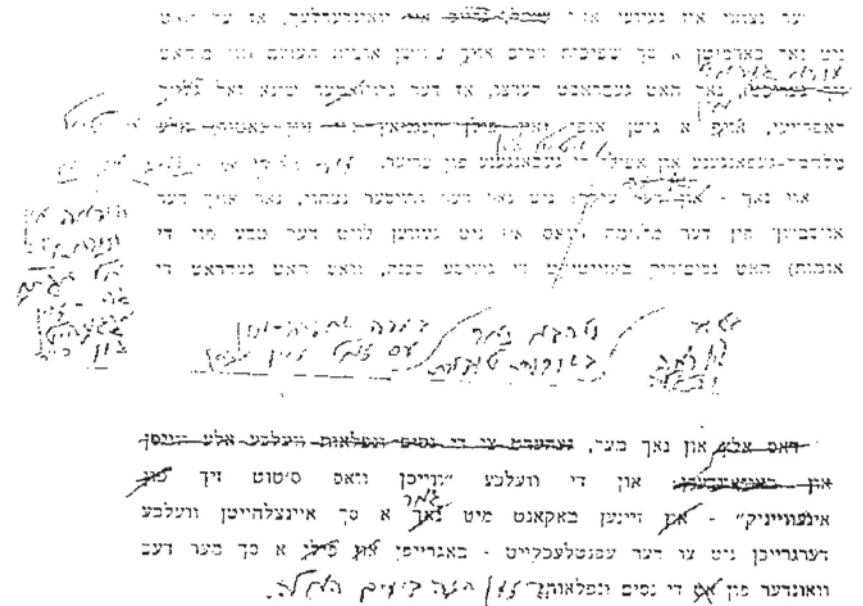
לזכות הרה"ת ר' מנחם מענדל הלוי וזוג' מרת נחמה פייגא שיחיו
 וילדיהם: שולמית ובעלה הרה"ת דוד הלוי ובניהם: נתן הלוי ויוסף יצחק הלוי שי' לאבקובסקי
 מאיר שלמה הלוי, חנה שרה, לוי יצחק הלוי וחווה מוסיא שיחיו שגלוב

המודעים לפרטים חסויים משיגים יותר ויותר את פלאי הניסים

בהמשך למובא במדור זמן הגאולה, לפנינו צילום מהגהות כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א על מכתב כללי מכ"ה אדר ה'תנש"א קודם תרגומו, המכתב נשלח 10 ימים לאחרי סיום מלחמת המפרץ הראשונה, וקטעים ממנו מובאים כאן בתרגום חפשי ללה"ק

(נדפס בשלימותו בלקוטי שיחות חל"ז ע' 164 ואילך)

פענוח הצילום בתרגום ללה"ק בעמוד הבא, המילים שהוסיף הרבי באו בהדגשה:

"עשה רצונו כרצונך" לפעול רצון חדש אצל הקב"ה שיביא הגאולה!

אע"פ שרצון הקב"ה עכשיו שבנ"י יהיו בגלות - אומרת לנו המשנה הוראה - "עשה רצונו כרצונך": יהודי צריך לעורר רצון חדש אצל הקב"ה, שרצונו של הקב"ה יהי' "כרצונך" של בני ישראל - שצריכים לצאת מהגלות תיכף ומיד! ● ומה שטוען - שאין זו הדרך שלו לתבוע ולעורר רצון חדש אצל הקב"ה, ולצעוק "עד מתי" ו"זאל שוין זיין די גאולה", והוא סומך על הרצון של הקב"ה ● אומרים לו שזוהי הוראה במשנה - "עשה רצונו כרצונך": תפעל רצון חדש אצל הקב"ה, "כרצונך", שיצאו כבר מהגלות, ועי"ז שאתה צועק באמת שרוצים כבר את הגאולה - פועלים אצל הקב"ה הרצון להוציא את בני ישראל מהגלות! ● תרגום חפשי משיחת ש"פ מסעי ה'תשד"מ - בלתי מוגה הנחה: "ועד הנחות התמימים". תרגום: מערכת "יחי המלך"

א. בפרק ב' במסכת אבות שלומדים בשבת זו, אומרת המשנה:
"הוא (רבן גמליאל בנו של רבי יהודה הנשיא) הי' אומר עשה רצונו כרצונך כדי שיעשה רצונך כרצונו, בטל רצונך מפני רצונו כדי שיבטל רצון אחרים מפני רצונך".
והנה, ע"פ הידוע שפרקי אבות הם "מילי דחסידותא"² - יש להבין את דברי המשנה:

הרי ע"פ שולחן ערוך חייבים לקיים את רצון ה', כמובן ופשוט. יתירה מזו: הרמב"ם פוסק בהל' גירושין³ שכל יהודי רוצה להיות מישראל ורוצה הוא לעשות כל המצוות כו", זאת-אומרת, לא רק שע"פ דין צריך כל יהודי לקיים את רצונו של הקב"ה, אלא שברצונו האמיתי הוא כבר רוצה לקיים את רצונו של הקב"ה - ואם-כן, איך אפשר לומר שהציווי "עשה רצונו כרצונך"

(1) משנה ד'.
(2) ב"ק ל, א.

(3) ספ"ב.

ה' מלפנ"ז).

וזאת אומרת המשנה כאן – בתור "מילי דחסידותא" – **עשה רצונו כרצונך**: ע"פ דין יהודי אינו צריך לעורר רצון חדש אצל הקב"ה. אבל ע"פ **מדת חסידות** – "עשה רצונו כרצונך", כלומר, יהודי צריך לעורר רצון חדש אצל הקב"ה, שהרצון של הקב"ה יהי "כרצונך", כרצונו של היהודי.

ג. אחד מהענינים בזה:

למרות שנמצאים בגלות, ובפשטות – כי זה רצון הקב"ה עכשיו שבני ישראל יהיו בגלות, אעפ"כ אומרת לנו המשנה הוראה – ו"טעה בדבר משנה חוזר"⁸ כי לא שייכת טעות במשנה – **עשה רצונו כרצונך**:

יהודי צריך לעורר רצון חדש אצל הקב"ה, שרצונו של הקב"ה יהי "כרצונך" של בני ישראל – **שצריכים לצאת מהגלות תיכף ומיד!**

טוען היהודי, שאין זו הדרך שלו לתבוע ולעורר רצון חדש אצל הקב"ה, לצעוק "עד מתני" ו"זאג שוין זיין די גאולה"⁹, והוא סומך על הרצון של הקב"ה, שכאשר ירצה, יוציא את בני ישראל מהגלות...

אומרים לו: זוהי ההוראה במשנה – "עשה רצונו כרצונך": תפעל רצון חדש אצל הקב"ה – "כרצונך" – שיצאו כבר מהגלות! ועי"ז שצועקים באמת שרוצים כבר את הגאולה, וב"דברים היוצאים מן הלב נכנסים את הלב"¹⁰, "כמים הפנים לפנים כן לב האדם לאדם"¹¹, כולל ללב האדם העליון – פועלים אצל הקב"ה הרצון להוציא את בני ישראל מהגלות!

(8) כתובות פד, ב. טושר"ע חו"מ רסכ"ה.

(9) = שתבוא כבר הגאולה.

(10) ראה ספר הישר לר"ת שער יג. הובא בשל"ה

סט, ב.

(11) משלי כז, יט.

הוא ענין השייך ל"מילי דחסידותא"? והמשנה מוסיפה טעם לכך ש"עשה רצונו כרצונך – כדי שיעשה רצונך כרצונו". זאת-אומרת, שלולא הטעם לא הי' הענין ד"עשה רצונו כרצונך" בתוקף כל-כך אפילו ע"פ "מילי דחסידותא", ורק כאשר יודעים את הטעם אזי ניתוסף בקיום רצונו של הקב"ה,

והרי הדבר אינו מובן כלל – איך אפשר לומר כך, בשעה שקיום רצונו של הקב"ה מוכרח להיות בפשטות ע"פ דין שו"ע!?

ואח"כ הוא עוד מוסיף: "בטל רצונך מפני רצונו" – שגם זה דבר המוכרח ע"פ דין לכאורה, ואף נותן לך טעם – "כדי שיבטל רצון אחרים מפני רצונך"!

וזאת אומר רבן גמליאל באופן ד"הוא הי' אומר", לשון הוה, כלומר, שהוא אמר את זה באופן תמידי⁴ – הגם שלכאורה מדובר בענין פשוט בשו"ע?

ב. והביאור בזה – יובן ע"פ דיוק הלשון **"עשה רצונו כרצונך"**:

הלשון הרגיל הוא **"קיים רצונו"** (קיום המצוות) שהולך הן על מצות עשה (בדרך עשי') והן על מצות לא תעשה (בדרך דחי', לא בדרך "עשה"), אך כאן אומר דוקא **"עשה רצונו"**, ע"ד "נחת רוח לפני שאמרת **ונעשה רצוני**"⁵.

והענין הוא: "עשה רצונו" הוא מלשון **"עושיין רצונו של מקום"**⁶, כמבואר בחסידות⁷ הפירוש בזה – שיהודי פועל רצון חדש אצל הקב"ה (ולא רק מקיים רצון

(4) רע"ב אבות פ"א מ"ב.

(5) ת"כ ופרש"י ויקרא א, ט. ספרי ופרש"י פינחס כח, ח.

(6) לשון חז"ל ברכות לה, ב.

(7) ראה לקו"ת אמור לב, ד ואילך. שלח מג, א. בלק

סט, א. ברכה צט, ג. ובכ"מ.

ותמורת זה שרצו להשלות את עצמם ואת אחרים שזוהי הדרך הנכונה לשלום, עכ"פ להתכונן לשלום, עכ"פ לא להגדיל את הסכנה, ר"ל – ראו בפועל, את מה שהמומחים לעניני בטחון אמרו לפני חודשים ושנים, איך כל סימן של פחד והיסוס – מגדיל את הלחץ.

ג. אשר על כן, יש לעשות מעשה בפועל – שעל-די-זה יראו שמתכוונים באמת שכל ארץ ישראל לגבולותי' היא עכשיו ענין של בטחון ממש עבור שלוש וחצי מליון יהודים.

אמנם "לא ינום ולא יישן שומר ישראל"¹ – אבל הקב"ה רוצה שיעשו גם פעולות בדרך הטבע, עכ"פ באצבע קטנה², כפי שהראה בתורתנו הקדושה, "תורת אמת"³, שכאשר שומעים שעכו"ם רוצים לבוא "על עסקי תבן וקש" – אזי כשמדובר על מקום שעל-ידו יתכן ש"תהא הארץ נוחה ליכבש לפניהם" – "יוצאים עליהם בכלי-זיין ומחללין עליהם את השבת"⁷.

ואז ישנה הבטחה שהלחץ יתבטל – כפי שראו כבר בכמה ענינים שעליהם עמדו בתוקף.

וכאמור, אין זו שאלה הקשורה באיסור והיתר או טומאה וטהרה – אלא זו שאלה של פיקוח-נפש ממש! זוהי דעתם של כל המומחים בעניני צבא ובטחון ללא יוצא מן הכלל. ואפילו הגנרל שאמר אחרת, הוסיף מיד, שמסירת שטח אכן **תגדיל** את הסכנה של פיקוח-נפש, אלא שישנם חשבונות (שזקוקים לישא-חן בעיני הגוי וכו') שעבורם צריכים להעמיד בסכנה כמה נפשות מישראל (כפי שהי', רחמנא-ליצלן, בחודשים שעברו) – העיקר שינסו ללכת בדרך הזו...

– בדרך זו ניסו ללכת כבר כמה פעמים: **אחרי כל מלחמה שהיתה בעבר, ניסו ללכת בדרך זו, ובכל פעם זה הסתיים בקרבנות של נפשות ישראל בפועל ממש.**

ד. [. . .] ויה"ר להיות ונמצאים אנו במוצ"ש, ביום שאין אומרים בו תחנון ובחודש שהר"ת שלו מורים על ענין המרכבה⁴ – שבפנימיות כל בני עומדים באופן דמרכבה להקב"ה –

שכל הענינים יהיו בחסד וברחמים ובקרוב ממש, כשיקחו "כלי זיין" ויישבו את כל הגבול ובפרט הגבול המזרחי, ובאופן ד"בדרכי נועם" אבל "בשעתא חדא וברגעא חדא", שזוהי הדרך היחידה שעל-ידה יראו שמתכוונים לכך באמת, ובמילא זו הדרך היחידה שעל-ידה יפעלו, וכפי שראו בעבר, שדברים שעליהם עמדו בתוקף – לא רק בדיבורים אלא גם במעשה – הרי לא התווכחו אתם, אלא אדרבה, עוד עזרו לזה.

וכן תהי' לנו, שבקרוב ממש ו"בשעתא חדא וברגעא חדא" יערה עליהם רוח ממרום, ושלא ישלו את כל העולם עם תוכניות שהיו בעוד שלוש שנים, שנתיים, שנה או אפי' חודש – אלא יישבו את כל הגבול המזרחי תיכף ומיד עם יהודים "חיים"⁵ ("לעבעדיקע אידן"), ויקשרו אותם עם "תורת חיים" שניתנה מ"ה' אלקים חיים", בארץ הלזו הגשמית – ארץ הקודש, שמשם נמשך הענין דהשגחה פרטית על כל היהודים בכל הארצות, ש"לא ינום ולא יישן שומר ישראל".

(תרגום חפשי משיחת מוצאי ש"פ אמור, אור לי"ד אייר, פסח שני ה'תשל"ח - בלתי מוגה)

(1) תהלים קכא, ד.

(2) ראה קה"ר בתחלתו. ועוד.

(3) טושר"ע (ואדה"ז) או"ח סשכ"ט ס"ו.

(4) מאו"א מע' א' אות פד. ב"ש לאה"ע סקכ"ו ס"כ.

(5) ירמ' י, י (בהשמטת תיבות). וראה אדר"נ פל"ד,

י. וראה אוה"ת נ"ך ח"א עה"פ (ע' תכג ואילך).

הדרך לבטל את הלחץ

א. כמדובר כמ"פ, ענין זה נוגע לבטחונם של שלוש וחצי מליון יהודים הנמצאים באה"ק! וכפי שהכריז המומחה לעניני צבא (בשם כל הצבא), שאם ימסרו שטח – אין אפשרות להגן על הארץ כולה.

ואפילו אלו שעשו "רעש" מהכרזה זו, לא הרעישו משום שזה לא נכון, אלא הכל מודים שהוא המומחה בענינים אלו, ושהוא אמר את האמת כפי שהיא מצד הבטחון, אלא ה"רעש" ה' האם היתה לו הרשות לומר זאת או שהי' עליו **לשתוק!**

– מדובר על הגנת שלוש וחצי מליון יהודים, ובכל זאת מתבוננים האם לפי ה"פרוטוקול" ה' רשות לומר את מה שאמר, או שהי' עליו להחריש ולשאת על-עצמו את האחריות להגנת הגבולות!

לא היתה כזאת מעולם, לא רק בעם ישראל אלא אפילו אצל הגויים!

וכאמור, הכל מודים שהוא המומחה ושאמר את האמת כמות-שהיא – ואעפ"כ מתווכחים ללא הרף: אחד אומר שזה ענין פוליטי, והשני אומר שזה ענין בטחוני; אחד אומר שאת-זה צריך לומר שר, והשני אומר שגנרל צריך לומר זאת, או רמטכ"ל וכו'.

עכשיו הוא אמר זאת בגלוי, אבל ה"רעש" ע"כ מתנהל כבר כמה חודשים. ולא בגלל שמשהו החליט שהוא המומחה בעניני בטחון, אלא שמעו זאת מכל המומחים בעניני בטחון – לא ה' אפילו אחד ויחיד שאמר שמצד בטחון מותר למסור 'שעל' משטח מסויים. ולמרות זאת, אלו שאמרו תמיד שיש ליישב את הגבולות – אומרים כעת לא ליישב את הגבולות כדי לא להרגיז את הגוי, ועי"ז (שלא יישבו) יתכן שיוכלו לפעול משהו אצל הגוי, עכ"פ שלא יהי' יותר קשה; ואחר-כך מתווכחים האם ה' צריך לומר את-זה בגלוי או שיש לשתוק, האם הוא ה' צריך לומר זאת או השני וכו'.

ב. מובן בפשטות – עד שאפי' "בן חמש" מבין זאת – שכשמראים לגוי שמתפעלים ומפחדים ממנו, הוא חושב שזו הזדמנות לדרוש יותר, ועליו רק להראות יותר תקיפות.

וכפי שרואים זאת בפועל: אמרו שכל יהודה ושומרון שייכים ליהודים, אך בבת אחת ובחדא מחתא אמרו שלא יישבו את הגבולות, אלא ינהלו משא-ומתן וישקלו מה אומרת ועדה זו ומה אומרת ועדה אחרת וכו'.

ולא כדעת הטועים שעיי"ז ישאו חן בעיני הגוי ובגלל זה הגוי יתן משהו, או עכ"פ לא יעשה דברים גרועים יותר – ראו בפועל שעיי"ז הזמינו על עצמם לחץ נוסף, עד לאופן שאמרו שאם הם רוצים נשק, הרי-זה מותנה בנתינת נשק לשונאי ישראל, רחמנא ליצלן, וזו הפעם הראשונה שמקשרים זאת יחד!

ומתי זה נהי' – כששמעו דבר והיפוכו: מחד גיסא אמרו שיהודה ושומרון שייכים ליהודים, ומאידך גיסא, בנוגע למעשה – פחדו לזוז ממקומם ונשארו בדיוק באותו המעמד ומצב שהיו בו כמה חודשים לפני-זה, ומכריזים בגלוי שגם בעתיד לא יזוזו ממקומם!

ולאחרי שדחקו אותם לקיר – אמרו שהכינו תוכנית כיצד לבנות ערים גדולות, שלשם כך הרי זקוקים לעשרות-אלפי אנשים, וא"כ יש לחכות עד שהי' כזה מספר אנשים וכו' וכו'.

ד. הרי יכולים לשאול: אמת אמנם ש"עשה רצונך כרצונו" – להוציא את בני ישראל מהגלות – הוא דבר טוב, אבל אולי זה לא קשור לעבודת השם, שהיא העיקר אצל יהודי – "אני נבראתי לשמש את קוני"12?

על-כך ממשיכה המשנה – "עשה רצונו כרצונך כדי שיעשה רצונך כרצונו": עשיית רצון חדש אצל הקב"ה (בנדוד"ד – להוציא את בני ישראל מהגלות), הוא גופא ענין של עבודת ה' לשמש את קוני – "כדי שיעשה רצונך כרצונו".

ואדרבה, זהו ענין הכי נעלה בעבודת השם – שמתבטאת בעשיית רצון חדש אצל הקב"ה – הענין ד"רעוא דרעוין"!

במילא אומרים ליהודי: לשם מה אתה צריך לעסוק בעבודת השם בענינים שבאים למטה בעולם ע"י ספירות, מסכים, פרסאות וצמצומים, באופן של שבירה, נפילה וירידה כו' – כאשר ביכולתך לעבוד את הקב"ה בענין ד"רעוא דרעוין", היינו, לעשות רצון חדש אצל הקב"ה שיוציא את בני ישראל מהגלות וכיו"ב, ובל' המשנה: "עשה רצונו כרצונך כדי שיעשה רצונך כרצונו"!

ה. מזה מובן, שאם ישנו פרא-אדם ("א ווילדאק") הבא בטענה שעוד לא יכולים לצאת מהגלות כי ההוא עדיין לא ראוי לזה והשני ג"כ לא ראוי, ושהקב"ה רוצה שבני ישראל ישארו עוד בגלות, עם כל הטענות שבזה,

– עונים לו: אלו הם פראי-אדם ("ווילדאטשען") שמעכבים את הגאולה, מחזיקים את עצמם, את יהודים אחרים ואת כל בני ישראל, "שכינתא בגלותא"13 וכל סדר ההשתלשלות – בגלות, רחמנא-ליצלן!...

ומיהו זה ואיזה הוא אשר יבוא ויאמר שהוא היודע מהו רצונו של מקום, ושרצונו של מקום שבני ישראל, שכינתא וכל סדר ההשתלשלות – ישארו בגלות!...

ע"כ ישנה ההוראה מהמשנה הנ"ל, שחלק מעבודת השם ("כדי שיעשה רצונך כרצונו") של יהודי היא: לעשות רצון למעלה – "עשה רצונו כרצונך" – להביא תיכף ומיד את הגאולה האמיתית והשלימה.

ו. ויה"ר שעי"ז שיהודים צועקים ותובעים עוד בזמן הגלות שהגאולה תבוא כבר – בודאי יפעלו אצל הקב"ה, ותיכף ומיד, עוד בגלות, יכניסו את האל"ף דאלופו של עולם ב"גולה", ונפעלת מיד ה"גאולה", ומשיח צדקנו בא מיד, כמדובר לעיל14 – שמשיח בא מיד בשבת פ' מסעי תשד"מ בבית המדרש זה, ומתפללים כולם ביחד תפלת מנחה דשבת זו ב"מקדש אד' כוננו ידיך"15, וברגע כמימרא ממש!

[כ"ק אדמו"ר שליט"א החל לנגן "זאָל שוין זיין די גאולה". אח"כ רמז להש"צ שי' לנגן "יה"ר כו' שיבנה ביהמ"ק במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך", ולאחמ"כ התחיל לנגן בעצמו "ניעט ניעט ניקאווא".]

14) שיחת ש"פ פנחס תשד"מ – נדפסה ב"יחי המלך" גליון שע ע' 3 ואילך.

15) בשלח טו, יז.

12) קידושין פד, ב.

13) ראה מגילה כט, א. זח"א קכ, ב. זח"ג ד, ב. ועוד.

אומות העולם נלחמו והיכו את צור היהודים בשביל ישראל

קטעים אלה הופיעו בקונטרס זה במדור הדבר מלכות בשבוע שעבר, וכעת אנו מדפיסים אותם שוב, בעקבות הפרסום על חיסולו של הטרוריסט אוסמה בן לאדן, בדיוק ביום אמירת שיחה זו לפני 20 שנה!
א. ...מזה ישנה התשובה ליהודים ששואלים: בעמדנו ב"שנת אראנו נפלאות" – איפוא רואים נסים ונפלאות, ועד בדוגמת הנסים ונפלאות בעת יציאת מצרים ופורים!?
צריכים רק לפקוח את העינים ולהביט אל המאורעות האחרונים באותו חלק של העולם, כפי שהודפס בעתונים –

רואים בגלוי ממש איך שהתרחשו ומתרחשים נסים ונפלאות (בדוגמת הנסים ביציאת מצרים) לטובת בני ישראל ולטובת העולם כולו, החל מכך ש"למכה מצרים בבכוריהם", בכורי אוה"ע עצמם ביטלו את הכח ושליטה של צור היהודים וצורר כנגד אנשים אחרים (כולל לא-יהודים), והוא מחזיר את מה שלקח, ומשלם את הנזקים, כולל גם – הדברים גנוזים שהחביאם. ויתירה מזה: הנסים מתרחשים בימות השנה שקשורים במיוחד עם נסים לבני: ימי הפורים – כשאירע הנס ונצחון והגאולה דבני" והמפלה דהמן הרשע צורר היהודים (במלכות פרס ומדי), וכן (מיסמך גאולה לגאולה' –) ימי חודש ניסן וימי הפסח – גאולת ישראל ממצרים, ובאופן דנסים ונפלאות,

ואדרבה: נס פורים הי' נס המלוש בדרכי הטבע², כך שרק ע"י הקשר עם ההתחלה דמלכות אחרור עם "בשנת שלוש למלכו"³ ועם "בשנת שבע למלכותו"⁴ ועם "חודש ניסן בשנת שתיים עשרה" למלכותו⁵ וסעודות אסתר לאחשורוש והמן⁶ וכו' – לעשות מכל זה המשך וענין אחד ולהתבונן בעצמו בזה – הכירו בזה יד השם. משא"כ במאורעות העכשוויות מתרחשים נסים ונפלאות גלויות, גלויות לא רק לבני, אלא גם לעמים אחרים.

ונסים אלו מתרחשים, כאמור, בחודש ניסן, כך שמיום ליום (בחודש ניסן עצמו) נוספות התפתחויות חדשות, בקשר עם ההחלטה של "בכוריהם" (ב"יוניטעד ניישענס"), ובהסכמה של סאדאם – כפי שהי' בימים אלה בסיום חודש ניסן, חודש הגאולה, ומצפים שיהי' המשך בכיוון

(1) מגילה ו, סע"ב.

(2) תו"א מג"א צג, סע"ג ואילך. שם ק, א. ובכ"מ –

נסמנו לקמן [בסה"ש תנש"א ח"ב] ע' 884 הערה ד"ה

ווי באוואוסט.

(3) אסתר א, ג.

(4) שם ב, טו

(5) שם ג, ז.

(6) שם ה, ד ואילך. ז, א ואילך.

האופן הכי "קרוב" ללימוד התורה מפי משיח

אצל הקב"ה שייך הענין ד"טרם יקראו ואני אענה", היינו, ששמיעת הדברים היא קודם אמירתם, אבל אצל בני אדם לא שייך ענין כזה, ולכן, האופן הקרוב ביותר ("קרוב . . מאד") הוא – רגע כמימרא.

זוהי המעלה שבלימוד התניא על גלי הרדיו – שבאותו רגע שהדברים נאמרים, נשמעים הם בכל העולם כולו, עד "קצה השמים" (באופן ד"קרוב . . מאד"). וכל זמן שלא זכינו ללימוד התורה מפי משיח צדקנו ומפי הקב"ה – לא יתכן לימוד התורה באופן "קרוב" יותר (בין אמירת הדברים לשמיעתם) מאשר רגע כמימרא (כפי שזה בלימוד התורה על גלי הרדיו).

(משיחת ש"ש 9 אמור ה'תשמ"ב - בלתי מוגה)

פעולתו של "מבט של משיח"

[. .] כאשר נמצאים בימי הגלות האחרונים – כדברי נשיא דורנו, "הנה זה עומד אחר תלנו משגיח מן החלונות מציץ מן החרכים" – משיח צדקנו עומד מעברו השני של הקיר, קיר שכבר סדוק ומרוסק ("א צושפאלטענע און א צוטראסקעטע"), ומבעד ל"חלונות" ו"חרכים" – "משגיח" ו"מציץ" אלינו,

והרי מובן ש"מבט של משיח" ("א קוק פון משיח'ן") מהווה נתינת-כח מיוחדת להשלים את כל ההכנות הדרושות לזכות לקבל פני משיח צדקנו.

(משיחת כ"ה ניסן ה'תשמ"ה - בלתי מוגה)

המדור מוקדש לעילוי נשמת ר' יהודה ב"ר צבי הירש ע"ה סטראל - נפטר ביום כ"ז אלול

ולע"נ זוגתו טשרנא גיטל בת ר' יעקב ע"ה - נפטרה ביום ה' טבת

יה"ר שתיכף ומיד יקיים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

נדבת בנם - יבלחט"א - הרה"ח שמואל סטראל ומשפ' שיחיו

מוקדש לעילוי נשמת

הרה"ג הרה"ח ר' חיים משה יהודה בה"ר ירמיהו הכהן ולאה ע"ה בלוי

מו"ל כת"י הראשונים, רב בית כנסת ומנהיג רוחני במשך יובל שנים, וזיכה אלפים במצוות תפילין ומוזוה

נפטר ג' אייר ה'תשס"ג, לסדר "אמור אל הכהנים"

ולע"נ זוגתו הרבנית חנה חי' הנה בת ר' מאיר שמריהו ורחל - נפטרה י"ג כסלו ה'תשמ"ג

יה"ר שתיכף ומיד יקיים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

בימי הספירה

ישנם כחות מיוחדים לתקן

[. .] הלימוד וההוראה מהאמור לעיל בנוגע לפועל:

אע"פ שנמצאים בגלות, ובחושך כפול ומכופל דעקבתא דמשיחא, וההעלמות והסתרים דנה"ב כו' מתגברים תמיד, צריך לדעת – שאדרבה: דוקא במצב זה נותנת התורה תוספת כחות לתקן את החסרונות שעלולים להיות מצד מיעוט הלבבות, עי"ז שבנ"י מוסיפים ביתר שאת וביתר עוז בעבודתם, ועי"ז נעשה – "הוכפל בו כי טוב" (למעלה מהטוב שישנו כאשר אין העלמות).

צריך לדעת שכשנמצאים בגלות, יש לכל יהודי בשלימות את חלקו בארץ ישראל, ויתירה מזו – "קדש הקדשים", ובאופן שהקב"ה נעשה "חלקו ונחלתו", וכידוע פתגם רבותינו נשיאינו שהנשמה מלכתחילה לא הלכה לגלות כו'.

ואין הדבר תלוי אלא ברצונו – שזה יהי' אצלו בגלוי, בחייו היום-יומיים.

ובפרט בעמדנו בימי הספירה (ובשבת השלישית דהספירה), שאז ישנם כחות מיוחדים לתקן את המדות, וכל הענינים הדורשים תיקון.

ובמיוחד – תיקון כל הענין ד"לא נהגו כבוד זה לזה", ע"י ההתדברות האחד עם השני, מתוך שלום וידידות, ועד – לבוא למסקנה, ואדרבה – עי"ז ש"אין דיעותיהם שוות", המסקנה היא יותר נכונה. [ואפילו באם נשאר ענין שא"א להתדבר עליו – הולכים לשלישי המכריע, רבני המקום, ומתנהגים לפי הוראתם ופסק-דינם – כפי הסדר ע"פ תורה, כמובן וגם פשוט].

ואדרבה: בימים אלו דספירת העומר הוא זמן המתאים להוסיף בכל הפעולות דאהבת ישראל וקירוב הלבבות (ובמכ"ש לתקן את החסרון שבזה).

ועוד והוא העיקר: להוסיף בכל הענינים בתורה ומצוות, לימוד התורה, נגלה דתורה [כולל – לחזק הלימוד דפרקי אבות בשבתות אלו] ופנימיות התורה [ובהדגשה – בעמדנו בסמיכות ליום ל"ג בעומר, יום שמחתו של רשב"י, מ"ת דפנימיות התורה, שרשב"י הוא מקור הגילוי דפנימיות התורה, ובהאי סיפרא דילך דאיהו ספר הזהר],

ובפרט – להוסיף שיעורי תורה חדשים **ברבים** [כמודגש בפרק דשבת זה "עשרה שיושבים ועוסקים בתורה", ובפרשתנו – "ונקדשתי בתוך בני ישראל", אין עדה פחותה מעשרה], נוסף להתמדה בשיעורים הקבועים,

כולל גם – סיומים בתורה . . ו"גדול תלמוד שמביא לידי מעשה" – הוספה בקיום המצוות בהידור, ולקבל החלטות חדשות בכל הפעולות טובות בעניני יהדות, ובכלל – הפצת היהדות והפצת המעיינות חוצה.

(משיחת ש"פ אמור, ח' אייר ה'תשמ"ט – מוגה, תרגום מאידית)

זה, היום בלילה, או מחר, מחרתיים וכו'.

ב. [. .] ההוראה מכל הנ"ל מובנת בפשטות:

כשרואים את הנסים שהקב"ה עושה – מעורר זה עוד יותר ביהודי, את ההכרה שהקב"ה הוא בורא העולם ומנהיגו, ושהוא עושה תמיד נסים לבנ"י, ו"הקדוש ברוך הוא מצילנו מידם" מאלה ש"עומדים עלינו".

ובפרט שהנסים העכשוויים מזכירים ומחזקים את הרגש אצל יהודי "לראות את עצמו כאילו הוא יצא היום ממצרים", וש"לא את אבותינו בלבד גאל הקב"ה ממצרים אלא אף אותנו גאל עמם" – גאולת מצרים היא ההתחלה וכולל את כל הגאולות (אפילו גם גאולה ד"יגאלנו מן הצרות הבאות עלינו כו"), כנ"ל.

ועבור זה נותנים שבח והודאה, "יודו לשמך", "למי שעשה לאבותינו ולנו את כל הנסים האלו הוציאנו מעבודת לחירות מיגון לשמחה כו",

ועוד וג"ז עיקר: האופן העיקרי בו יהודי "מקבל" ("נעמט אויף") את הנסים ופועל שהקב"ה יוסיף עוד יותר נסים – הוא ע"י זה שמוסיף בלימוד התורה וקיום המצוות בהידור,

כולל – מצות תפילין (שהוא הרי אות וזכר ליציאת מצרים⁸) – והוקשה כל התורה כולה לתפילין⁹ – שע"י נפעל "וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך ויראו ממך"¹⁰, עד שאוה"ע מעוררים את בנ"י שהצחתם בעבר ובעתיד (עוד יותר) היא בגלל ש"שם ה' נקרא עליך", וגם – "יודו לשמך".

ובלימוד התורה עצמו – במיוחד בלימוד פנימיות התורה, שע"י נפעל "אתי מר" דא מלכא משיחא¹¹, "אראנו נפלאות" בגאולה האמיתית והשלימה.

ונוסף על עבודת עצמו, צריך גם להשפיע על עוד יהודים, ע"י הפצת התורה והיהדות והפצת המעיינות חוצה, כולל ובמיוחד – אצל יהודים אלו שיוצאים עתה (ביציאת "מצרים") מהמדינה ההיא.

ג. ויהי רצון שהקב"ה יעזור לכל יהודי שיהי' לו את ה"ענינים לראות ו(במילא) אזנים לשמוע" ו"לב לדעת"¹² – לראות את "המסות הגדולות אשר ראו עיניך האותות והמופתים הגדולים ההם"¹³, את הנסים הגלויים שקורים בכל יום,

ובפרט שאוחזים כבר לאחר "ארבעים שנה"¹⁴ שנמצאים במדבר העמים (דגלות), במצב של "ארבעים שנה) אקוט בדור"¹⁵, ואוחזים כבר ב"יבואן אל מנוחתו"¹⁶, בארץ הקודש וירושלים¹⁷, עד "שלם", שלימות המנוחה – בגאולה האמיתית והשלימה,

ובמילא מובן, שבנ"י מוכנים כבר לכך, ויש להם כבר את ה"לב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמוע" [כמו שהי' בשנת הארבעים לאחר יציאת מצרים, שכימי צאתך מארץ מצרים אראנו

(7) תהלים קמ, יד.

(8) ס"פ בא.

(9) קידושין לה, א.

(10) תבוא כח, י. ברכות ו, סע"א.

(11) אגה"ק הידועה דהבעש"ט – נדפסה בכתר שם

טיב בתחלתו. ובכ"מ.

(12) תבוא כט, ג.

(13) שם, ב.

(14) ולהעיר שכבר עברו ארבעים שנה מעת

הסתלקות כ"ק מו"ח אדמו"ר בשנת ה'שי"ת, כמדובר

כמ"פ.

(15) תהלים צה, י.

(16) שם, יא.

(17) פרש"י שם.

נפלאות].

ואפילו אם ישנו עוד יהודי שצריך להסביר לו עד שיראה את הנסים (כיון שהוא עדיין לא הבחין ושם לב ("פאנאדער-געקליבן")) – הרי זה בא באופן הכי קל, בדרכי נועם ובדרכי שלום ובשמחה ובטוב לבב, מספיק שיעוררוהו על כך פעם אחת.

ויה"ר שלא יצטרכו לדבר ולספר אחד לשני על הנסים, כיון שכל אחד יראה ורואה זאת בגלוי, מראה באצבעו ואומר זה¹⁸, ומכיר ומודה לה' על הנסים,

עד שהוא לא מתבייש לצאת בריקוד בגלל הנסים גלויים!

כיון שהוא לא משלה את עצמו שאין מה לרקוד ולהרעיש ("שטורעמען") על הנסים שהקב"ה מראה, אלא אדרבא: הוא בא לידי הכרת האמת לאמתו, (א) שהקב"ה מראה נסים גלויים, (ב) שצריך להיות על כך בשמחה גדולה.

(משיחת כ"ו ניסן ה'תנשא, בעת ה"יחידות" - מוגה, תרגום מאידית)

(18) ראה תענית בסופה. שמו"ר ספכ"ג. פרש"י בשלח טו, ב.

הצורך לפסוק דין שמישיח צריך לבוא תיכף ומיד

קטע מרשימת דברי כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א בעת ביקור הרבנים הראשיים בארץ הקודש הרב אברהם הכהן שפירא שליט"א והרב מרדכי אליהו שליט"א – יום ג' פ' בהר, י"א אייר ה'תשמ"ט

– הוגה ע"י כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א* –

כ"ק אדמו"ר שליט"א: [. .] כיון שספר הרמב"ם הוא חלק מהתורה שנאמר בה "הפך בה והפך בה דכולא בה"ל, הרי, בכל פעם ופעם יש להוסיף בהלימוד עוד פרט, עוד דיוק וכו', ובפרט כשנמצאים בעקבתא דעקבתא דמשיחא, ואם לא עכשיו אימתי!

ברמב"ם שם ישנה הדגשה נוספת – "כל מי שאינו מאמין בו או מי שאינו מחכה לביאתו כו", היינו, שהחיוב הוא לא רק להאמין בביאת המשיח, אלא גם לחכות לביאתו, וכמ"ש בה"ג עיקרים "אני מאמין בביאת המשיח . . אחכה לו בכל יום שיבוא".

הרב שפירא שליט"א: האמונה בביאת המשיח והצפי' לביאתו – הא בהא תליא, כלומר, אם אינו מחכה לביאתו, ה"ז הוכחה שאינו מאמין בו כדבעי, כי, אילו היתה האמונה שלו

(1) אבות פ"ה מכ"א.

(* הערת המו"ל: צילומים נדירים מהגהת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על ראשי-דברים מביקור זה נדפסו לראשונה בקונטרס "יחי המלך" גליונות קנא ע' 18, רב ע' 15, רג ע' 15, שז ע' 15, תסה ע' 4-5, תרעב ע' 15.

כדבעי, איך יתכן שלא יחכה ויצפה לביאתו?!... אם אתה מאמין שישנה טובה גדולה כזו – איך יתכן שאינך משתוקק מחכה ומצפה לטובה זו?!... ואם אינו משתוקק ומחכה לביאת המשיח, חסר באמונה שלו!

הרב אליהו שליט"א: האמונה וההשתוקקות לביאת המשיח כוללת גם שיבוא מהר, תיכף ומיד.

כ"ק אדמו"ר שליט"א: גם פרט זה מביא הרמב"ם בספר הי"ד – "הבטיחה תורה שסוף ישראל לעשות תשובה בסוף גלותן ומיד הן נגאלין"², "מיד" דייקא.

הרב אליהו שליט"א: בפעם הקודמת³ דיברנו על המשיח, והיינו צריכים לעשות החלטה, פסק-דין, שמישיח צריך לבוא מיד.

כ"ק אדמו"ר שליט"א: כפי הרשום בזכרוני – הדגשתי אז⁴ גם ע"ד הצורך לפסק דין שמישיח צדקנו צריך לבוא תיכף ומיד, כולל כמובן במעמד זה – שנמצאים כאן יותר משלשה רבנים, וביניהם – רבנים מארץ ישראל, אשר, "אין תורה כתורת ארץ ישראל"⁵, ובפרט תורת כהן, ותורת הראשון לציון ("ב"ציון" גופא – "ראשון לציון").

הרב אליהו שליט"א: "ובא לציון גואל"⁶.

כ"ק אדמו"ר שליט"א (בחיוך): "ובא לציון גואל" – נאמר בלשון עתיד, וצריך שיהי' כבר בלשון עבר, עכ"פ רגע א' לאחרי זה!

במדרשי חז"ל מצינו שמישיח צדקנו (אליהו הנביא) יתגלה תחילה בגליל⁷, ובגליל גופא – בטבריא⁸, ש"טובה⁹ ראייתה"¹⁰; אבל, איש לא יקפיד גם אם אליהו הנביא יבוא בחוץ לארץ, אפילו בברוקלין, ולמחרתו יבוא משיח לטבריא.

(מתוך ספר השיחות תשמ"ט ח"ב ע' 741 ואילך וע' 750 ואילך)

- (2) ה'ל' תשובה פ"ז ה"ה.
- (3) אור ליום ב' פ' תזריע, כ"ז אדר שני ה'תשמ"ו.
- (4) ר"ד הנ"ל ס"ב.
- (5) ב"ד פט"ז, ד.
- (6) ישע"י נט, כ.
- (7) זהר ח"א קיט, א. ח"ב ז, ב. ט, רע"א. רכ, א.
- (8) ראה נצו"א לזח"ב שם (ז, ב. רכ, א). נצו"ז לזהר שם.
- (9) מגילה ו, א.
- (10) ולהעיר, שמישיח קשור עם ענין הראי' – כידוע שלימוד התורה דמישיח צדקנו יהי' באופן של ראי' (ראה לקו"ת צו יז, א. ובכ"מ).

מדור "זמן הגאולה" מוקדש

לע"נ הרה"ח הרה"ת ר' יעקב זלמן חיים בהרה"ח ר' אברהם מרדכי לוי יצחק ע"ה סעמיועלס

גלב"ע ביום כ"ג כסלו ה'תשמ"ו – ת.נ.צ.ב.ה.

ולזכות זוג' – תבלחט"א – מרת רחל תחי', ולזכות בניהם ובנותיהם: מרת בת שבע דבורה ובעלה הרה"ת ירוחם פישל גדלי' הכהן שי' בראנשטיין, מרת גיטל מלכה ובעלה הרה"ת אברהם ישראל שי' ביסטריצקין, הרה"ת שמואל מאיר וזוג' מרת נחמה שי' סעמיועלס, הרה"ת יוסף יצחק וזוג' מרת מרים קיילא שי' סעמיועלס, וכל בני משפחתם שיחי

לברכה והצלחה בכל המצטרך בגשמיות וברוחניות, ולקבל פני משיח צדקנו תיכף ומיד ממש